

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
19

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1326

Τροποποίηση και συμπλήρωση φορολογικών
και άλλων διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν και εκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψη-
φισθέντα νόμον:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 1.

Μείωση εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες.

1. Τὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 (ΦΕΚ —Α' 214) αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «2. Τὸ εἰσόδημα ἀπὸ μισθωτές υπηρεσίες καὶ ἀπὸ κάθε εἴδους συντάξεως μετῶνεται κατὰ ποσοστὸ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) μέχρι ποσοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τριακσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν καὶ κατὰ ποσοστὸ πέντε τὰ ἑκατὸ (5%) σὲ τὴν τιμὴν τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἀπὸ τριακσίων χιλιάδων μία (300.001) μέχρι ἑνα ἑκατομμύριου (1.000.000) δραχμῶν».

2. Τὸ τελευταῖο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἡ μείωση ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴν παράγραφο αὐτὴ δὲν μπορεῖ σὲ καμιά περίπτωση νὰ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τὸ ποσὸ τῶν ἑκατὸν ὀγδόντα πέντε χιλιάδων (185.000) δραχμῶν τὸ χρόνο κατὰ φορολογούμενο γιὰ τὰ εἰσόδημα ὅλων τῶν παραπάνω κατηγοριῶν».

3. Στὸ ἄρθρο 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται νέα παράγραφος με ἀριθμὸ 13 καὶ ἡ παράγραφος 13 αὐτοῦ ἀρθμεῖται: σὲ 14, ὡς ἐξῆς: «13. Τὸ συνολικὸ ποσὸ τῶν μειώσεων ποὺ προβλέπονται, γιὰ τὰ εἰσόδημα ἀπὸ μισθωτές υπηρεσίες καὶ ἀπὸ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, ἀπὸ τὴν παραγράφου 3, 4, 5 καὶ 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν μπορεῖ σὲ καμιά περίπτωση νὰ εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ τετρακσίαις ἑβδομήντα πέντε χιλιάδες (475.000) δραχμῶν τὸ χρόνο κατὰ φορολογούμενο γιὰ τὰ εἰσόδημα τοῦ ἀπὸ τὴν πηγὴς αὐτῆς. Ἐπίσης τὸ συνολικὸ ποσὸ τῶν μειώσεων ποὺ προβλέπονται, γιὰ τὰ εἰσόδημα ἀπὸ μισθωτές υπηρεσίες καὶ ἀπὸ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, ἀπὸ τὴν παραγράφου 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν μπορεῖ σὲ καμιά περίπτωση νὰ εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ τριακσίαις χιλιάδες (300.000) δραχμῶν τὸ χρόνο κατὰ φορολογούμενο γιὰ τὰ εἰσόδημα τοῦ ἀπὸ τὴν πηγὴς αὐτῆς».

Άρθρο 2.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ φόρο.

1. Ἡ περίπτωσις β' τοῦ κεφαλαίου Ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «β) Οἱ κάθε εἴδους συντάξεις ποὺ καταβάλλονται ἀπὸ ἀλλοδαποὺς κρατικούς ἢ ἰδιωτικούς φορεῖς, ὡς καὶ ἀπὸ

διεθνεῖς ὀργανισμοὺς, σὲ δικαιούχους ποὺ κατοικοῦν μόνιμα στὴν Ἑλλάδα, Ἑλληνες ἢ ἀλλοδαποὺς ὑπηκόους».

2. Ἡ ὑποπερίπτωσις γγ' τῆς περιπτώσεως γ' τοῦ κεφαλαίου Ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὅπως αὐτὴ ἀρθμεῖται μετὰ τὴν παράγραφο 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 1249/1982 (ΦΕΚ—Α' 43), καταργεῖται.

3. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «4. Ἀπὸ τὸ συνολικὸ ποσὸ τῶν εἰσοδημάτων ἀπὸ μισθωτές υπηρεσίες καὶ ἀπὸ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, τὰ ὅποια ἀποκτοῦν οἱ δικαιούχοι λόγω συμμετοχῆς τους σὲ Ἐπιτροπὲς, Συμβούλια, Συλλογικὰ Ὁργανα ἢ Ὁμάδες Ἑργασίας τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσωπῶν Δημοσίου Δικαίου, ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸ φόρο πέντα τοις ἑκατὸν τὰ ἑκατὸ (40%) καὶ μέχρι ποσοῦ σαράντα χιλιάδων (40.000) δραχμῶν τὸ χρόνο, γιὰ κάλυψη τῶν κάθε εἴδους δαπανῶν τοῦ δικαιούχου. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀπαλλαγὴ αὐτὴ δὲν ἀναιροῦνται ἡ ἐκπτώσις καμίας ἄλλης δαπάνης ἀπὸ τὰ εἰσόδημα αὐτῶν».

Άρθρο 3.

Μείωση εἰσοδήματος ἀπὸ διατροφή.

Στὴν περίπτωσι α' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται δεύτερο ἐδάφιο, ποὺ ἔχει ὡς ἐξῆς: «Κατὰ τὴν φορολογίαν τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις τῶν δευτέρου καὶ τελευταίου ἐδαφίων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος».

Άρθρο 4.

Φορολογικὴ κλίμακα.

Τὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «1. Τὸ εἰσόδημα ποὺ ἀπομένει μετὰ τὴν μείωσιν καὶ τὴν ἐκπτώσιν ποὺ ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸ συνολικὸ εἰσόδημα τοῦ ὑποχρέου ὑποβάλλεται σὲ φόρο μετὰ τὴν ἀκύλινδρον φορολογικὴ κλίμακα:

Κλίμακιο Εἰσόδηματος	Φορολογικὸς Συντελεστής	Φόρος Κλίμακιο	Σύνολο Εἰσοδήματος	Φόρος
80.000	—	—	80.000	—
53.000	11	5.830	133.000	5.830
53.000	14	7.420	186.000	13.250
53.000	17	9.010	239.000	22.260
53.000	20	10.600	292.000	32.860
90.000	23	20.700	382.000	53.560
90.000	26	23.400	472.000	76.960
90.000	30	27.000	562.000	103.960
90.000	34	30.600	652.000	134.560
180.000	38	68.400	832.000	202.960
180.000	42	75.600	1.012.000	278.560
360.000	46	165.600	1.372.000	444.160
360.000	50	180.000	1.732.000	624.160
1.800.000	54	972.000	3.532.000	1.596.160
1.800.000	58	1.044.000	5.332.000	2.640.160
Ὑπερβάλλον	60».	—	—	—

"Άρθρο 5.

Φορολογία καθαρών κερδών όμóρρυθμων, έτερόρρυθμων, περιορισμένης εϋθύνης εταιρειών και κοινοπραξιών.

1. 'Η φορολογική κλίμακα τής παραγράφου 2 του άρθρου 16α του Ν.Α. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής :

Κλίμακία	Φορολογικός Φόρος	Σύνολο
κερδών	συντελεστής κλίμακίου	Κερδών Φόρου
500.000	—	500.000 —
500.000	10	50.000 1.000.000 50.000
500.000	17	85.000 1.500.000 135.000
Υπερβάλλον	25	

2. 'Η παράγραφος 6 του άρθρου 16α του Ν.Α. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 5, ως και του τελευταίου εδαφίου τής παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου δέν εφαρμόζονται στα καθαρά κέρδη: α) των όμóρρυθμων και περιορισμένης εϋθύνης εταιρειών, οι όποιες προέρχονται από τη συγχώνευση πέντε (5) τουλάχιστον αϋτοτελών βιοτεχνικών ή έμπορικών επιχειρήσεων, εφόσον αυτές λειτουργήσαν επί δύο συνεχή χρόνια τουλάχιστον, πριν από τη χρονολογία συγχώνευσής και εφόσον το κεφάλαιο τής νέας εταιρείας άνέρχεται στο ποσό του ένός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών τουλάχιστον και β) των όμóρρυθμων, έτερόρρυθμων και περιορισμένης εϋθύνης εταιρειών, των όποιων το εταιρικό κεφάλαιο έχει επενδυθεί κατά ποσοστό όγδόντα τά εκατό (80%) τουλάχιστον, σε ακίνητα, αξίας ένός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών τουλάχιστον, τά όποια έξυπηρετούν αποκλειστικά τις άνάγκες τής επιχείρησης. Προκειμένου για εταιρείες που τηρούν βιβλία τέταρτης κατηγορίας του Κ.Φ.Σ., ως κεφάλαιο λαμβάνεται ή καθαρή περιουσία τής εταιρείας».

"Άρθρο 6.

Τροποποιήσεις τεκμηρίων.

1. 'Η περίπτωση γ' τής παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Ν. 820/1978 (ΦΕΚ-Α' 174), όπως αϋτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Ν. 1249/1982, εφαρμόζεται και για τις άντοκινήτων δημόσιες χρήσης σε αντικατάσταση τρικύκλων δημόσιας χρήσης που πραγματοποιήθηκαν από 1 'Ιανουαρίου 1981.

2. 'Η παράγραφος 3 του άρθρου 13 του Ν. 820/1978 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Δέν εφαρμόζονται οι διατάξεις τής περίπτωσης Α' τής παραγράφου 1 του άρθρου 12 του παρόντος στην περίπτωση που ό φορολογούμενος, ή σύζυγός του και τά πρόσωπα που συνοικούν και τον έχόντων είναι κύριοι ή κάτοχοι ένός επιβατικού αϋτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης μέχρι και δέκα (10) φορολογήσιμων ίππων. 'Η εξαίρεση αϋτή δέν ισχύει όταν αϋτοί είναι κύριοι ή κάτοχοι και άλλου επιβατικού αϋτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης άνεξάρτητα από την ίπποδύναμή του ή αν για τά πρόσωπα αϋτά εφαρμόζονται οι διατάξεις των περιπτώσεων Γ' ή Δ' τής παραγράφου 1 του άρθρου 12 του παρόντος».

"Άρθρο 7.

Παράταση ίσχύος του Ν.Α. 1297/1972.

'Η προθεσμία του άρθρου 1 του Ν.Α. 1297/1972 (ΦΕΚ - Α' 217), ή όποια λήγει την 31η Δεκεμβρίου 1982, παρατείνεται έως 31 Δεκεμβρίου 1984.

"Άρθρο 8.

Τροποποίηση διατάξεων του Ν. 1249/1982 για την άναπροσαρμογή τής αξίας ακινήτων.

1. 'Η περίπτωση ε' τής παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Ν. 1249/1982 αντικαθίσταται ως εξής: «ε) Οι επιχειρήσεις

που βρίσκονται την 8η Μαρτίου 1982 σε έκκαθάριση, εφόσον κατά το χρόνο τής άναπροσαρμογής δέν έχει συμπληρωθεί πενταετία από το χρόνο που έχουν τεθεί σε έκκαθάριση».

2. Οι διατάξεις τής προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται άφóτου ίσχυσαν οι διατάξεις των άρθρων 8 ως 18 του Ν. 1249/1982. Γά ποσά του φόρου υπεραξίας που τυχόν καταβλήθηκαν έπιστρέφονται.

3. 'Η προθεσμία που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 13 του Ν. 1249/1982 για την αύξηση του κεφαλαίου των εταιρειών περιορισμένης εϋθύνης, των συνεταρισμών και των άνωνύμων εταιρειών, παρατείνεται μέχρι 30 'Ιουνίου 1983. 'Εξαιρετικά, οι επιχειρήσεις που υπέβαλαν δήλωση φόρου υπεραξίας με επίφύλαξη για όρισμένα ακίνητά τους, για τά όποια υπήρχε άμφισβήτηση αν ή αξία αϋτών υποκαίεται ή όχι σε άναπροσαρμογή, μπορούν να κεφαλαιοποιήσουν την υπεραξία αϋτών μέσα σε τρεις (3) μήνες από την έκδοση τελεσίδικης άπόφασης.

4. Το πρώτο εδάφιο τής παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Ν. 1249/1982 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. 'Ο φόρος που όρείλεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 14 του παρόντος καταβάλλεται από τις επιχειρήσεις σε δεκαέξι (16) τριμηνιαίες δόσεις, από τις όποιες ή πρώτη με την ύποβολή τής έμπρόθεσμης δήλωσης. Ειδικά για τις επιχειρήσεις που διέκοψαν τη λειτουργία τους για όποιοδήποτε λόγο και οι όποιες κατά το χρόνο τής άναπροσαρμογής βρίσκονταν σε αδράνεια για χρονικό διάστημα τουλάχιστο έώδεκα (12) μήνες πριν, ό φόρος υπεραξίας καταβάλλεται: σε είκοσι τέσσερις (24) τριμηνιαίες δόσεις, από τις όποιες ή πρώτη με την ύποβολή τής έμπρόθεσμης δήλωσης».

5. Οι διατάξεις τής προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται άφóτου ίσχυσαν οι διατάξεις των άρθρων 8 έως 18 του Ν. 1249/1982.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

"Άρθρο 9.

Φόρος μεταβίβασης ακινήτων.

1. Στο τέλος τής δεύτερης περιόδου του κεφαλαίου Α' τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Α.Ν. 1521/1950 (ΦΕΚ Α' 245) προσθέτεται περίοδος, που έχει ως εξής: «Οι διατάξεις αϋτές εφαρμόζονται άνάλογα και στην περίπτωση δημιουργίας περισσότερων τής μίας μερικότερων κοινωνιών, για τά μερίδια που άπαρτίζουν τις κοινωνίες αϋτές. Σε περαιτέρω αϋτούσια διανομή των ακινήτων μεταξύ των συγκυρίων τής μερικότερης κοινωνίας, από το φόρο, που άναλογεί στη νέα αϋτή διανομή, έκπίπτει ό φόρος που καταβλήθηκε κατά τη δημιουργία τής μερικότερης κοινωνίας».

2. Οι διατάξεις τής περίπτωσης γ' του κεφαλαίου Β' τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Α.Ν. 1521/1950 καταργούνται. Οι καταργούμενες με το προηγούμενο εδάφιο διατάξεις εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις έκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ύποθέσεις.

"Άρθρο 10.

Φορολογία φιλης κυριότητας.

Σε ύποθέσεις κληρονομιών, δωρεών και προικών, για τις όποιες έχει αναβληθεί ή φορολογία τής φιλης κυριότητας, ό φιλος κύριος μπορεί, μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών, από την έναρξη ισχύος του παρόντος, να ύποβάλει στον Οικονομικό Έφορο δήλωση φόρου, στην όποια να περιλάβει αίτημα για την άμεση φορολόγηση τής φιλης κυριότητας. Στην περίπτωση αϋτή χρόνος γένεσης τής φορολογικής ύποχρέωσης θεωρείται ό χρόνος ύποβολής τής δήλωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

*Άρθρο 11.

Απαλλαγές από τέλη χαρτοσήμου.

1. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 17 του Προεδρικού Διατάγματος της 28 'Ιουλίου 1931 (ΦΕΚ—Α' 239), προσθέτεται περίπτωση ι', που έχει ως εξής: «ι) Οι αιτήσεις των δημόσιων υπαλλήλων, πολιτικών και στρατιωτικών και των υπαλλήλων των Δήμων και Κοινοτήτων και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, με οποιαδήποτε σχέση και αν έχουν προσληφθεί, που υποβάλλονται για τη λήψη της κανονικής τους άδειας».

2. Οι κάθε είδους αποδοχές των τακτικών υπαλλήλων των Δήμων και Κοινοτήτων και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ως και οι συντάξεις αυτών απαλλάσσονται από τα τέλη χαρτοσήμου.

3. Η ισχύς της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου αρχίζει την πρώτη του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Τα τιμολόγια, αποδείξεις ή άλλα έγγραφα, που εκδίδονται για πωλήσεις καπνοβιομηχανικών προϊόντων (τσιγάρων, πούρων ή σιγαρίλλας, καπνού για κάπνισμα, καπνού για αναρρόφηση και καπνού για μάσημα) ή μεδαπής ή άλλοδαπής προέλευσης από πρατηριούχους σε επιτηδευματίες λιανοπωλητές, απαλλάσσονται από τα τέλη χαρτοσήμου.

5. Η διάταξη της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου ισχύει από την έναρξη ισχύος της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών Κ. 25438/14.11.1952, που κυρώθηκε με το άρθρο 1 του Α.Ν. 118/1967 (ΦΕΚ—Α' 151).

*Άρθρο 12.

Έννοια ακαθάριστων εσόδων στο Φ.Κ.Ε.

1. Η περίπτωση α' του άρθρου 1 του Α.Ν. 660/1937 (ΦΕΚ—Α' 159) αντικαθίσταται ως εξής: «α) Στα ακαθάριστα έσοδα κάθε βιομηχανικής ή βιοτεχνικής επιχείρησης που ασκείται στην Ελλάδα από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, τα οποία προέρχονται από την πώληση ή τη διάθεση με οποιοδήποτε τρόπο των προϊόντων που παράγει, ανεξάρτητα από την έκταση των παρεχόμενων υπηρεσιών για την πώληση και γενικά τη διάθεση των προϊόντων αυτών».

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 660/1937, προσθέτονται τρίτο και τέταρτο εδάφιο, που έχουν ως εξής: «Στα προσδιοριζόμενα, κατά τα προηγούμενα εδάφια, ακαθάριστα έσοδα περιλαμβάνονται οι τόκοι και τα παρεπόμενα έσοδα, έστω και αν βαρύνουν τον αγοραστή, όπως τα έσοδα μεταφορέας με ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα, τοποθέτησης, συναρμολόγησης, φορτοεκφόρτωσης κτλ., ακόμη και αν αποτελούν αντικείμενο ιδιαίτερης συμφωνίας ή αν αναγράφονται χωριστά στο τιμολόγιο ή άλλο έγγραφο της πώλησης ή της διάθεσης του προϊόντος με οποιοδήποτε τρόπο. Επίσης, περιλαμβάνεται ή αξία των παρεχόμενων υπηρεσιών για την πώληση και γενικά τη διάθεση του προϊόντος».

3. Για τον υπολογισμό του φόρου κύκλου εργασιών που επιβάλλεται στα συνολικά ακαθάριστα έσοδα των γραφείων γενικού τουρισμού με την παράγραφο 3 του άρθρου 45 του Ν. 1249/1982, εκπίπτει, αν περιλαμβάνεται σ' αυτά, το αντίτιμο των εισιτηρίων που καταβάλλεται στις μεταφορικές επιχειρήσεις γενικά και το τίμημα που καταβάλλεται σε ξενοδοχειακές επιχειρήσεις στο έσωτερικό της χώρας.

*Άρθρο 13.

Κατάργηση απαλλαγών.

1. Η παράγραφος 6 του άρθρου 17 του Ν.Δ. 4242/1962 (ΦΕΚ—Α' 135) αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Στο φόρο κύκλου εργασιών της περίπτωσης α' του άρθρου 1 του Α.Ν. 660/1937 υπάγονται τα ακαθάριστα έσοδα που προέρχονται από εκτυπώσεις ή λιθογραφήσεις σε χαρτί, χαρτόνι, μέταλλα ή άλλες ύλες, με εξαίρεση τις εκτυπώσεις ή λιθογραφήσεις βιβλίων, εφημερίδων και περιοδικών».

2. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του Ν.Δ. 1004/1971 (ΦΕΚ—Α' 199) καταργείται.

3. Η διάταξη της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1B του άρθρου 9 του Α.Ν. 880/1949 (ΦΕΚ—Α' 18) καταργείται.

*Άρθρο 14.

Εξαίρεση από την αύξηση φόρου κύκλου εργασιών και τελών χαρτοσήμου.

Στα είδη, για τα οποία προβλέπεται εξαίρεση από την αύξηση του φόρου κύκλου εργασιών και των τελών χαρτοσήμου, με τις διατάξεις των περιπτώσεων ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 45 και α' της παραγράφου 7 του άρθρου 47 του Ν. 1249/1982, προσθέτονται τα φαρμακευτικά προϊόντα της δασμολογικής διακρίσης 34.01Γ του ισχύοντος Δασμολογίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΕΙΔΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

*Άρθρο 15.

Φορολογία τηλεοπτικών διαφημίσεων και μισθωμάτων δρομώνων ήπων.

1. Επιβάλλεται ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση. Ο φόρος επιβαρύνει άμεσα τη διαφημιζόμενη επιχείρηση. Ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε 30% επί της ονομαστικής τιμολογιακής τιμής της τηλεοπτικής επιχείρησης. Το φόρο εισπράττει η τηλεοπτική επιχείρηση και τον αποδίδει στο Δημόσιο κάθε μήνα, με δήλωση. Η υποβολή της δήλωσης, ή επαλήθευσή της και γενικά ή διαδικασία βεβαίωσης και εισπραχής του φόρου, διέπονται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά στη φορολογία κύκλου εργασιών. Από το φόρο εξαιρούνται οι διαφημίσεις μόνο των δημόσιων (κρατικών) υπηρεσιών.

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του Ν. 1249/1982 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3829/1958 (ΦΕΚ—Α' 126) που επιβάλλεται στους δρόμους, υπόκεινται και τα μισθώματα που προέρχονται από την εκμίσθωσή τους, με συντελεστή είκοσι το εκατό (20%)».

*Άρθρο 16.

Φορολογία κέντρων διασκέδασης και κέντρων πολυτελείας.

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 254/1973 (ΦΕΚ - Α' 335) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Επιβάλλεται φόρος στα κέντρα διασκέδασης, στα κέντρα πολυτελείας και στα μπάρ Α' και Β' κατηγορίας, έστω και αν λειτουργούν σε ξενοδοχεία».

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 254/1973 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο φόρος της παραγράφου 1 του άρθρου 1 στα κέντρα διασκέδασης, στα κέντρα πολυτελείας και στα μπάρ Α' και Β' κατηγορίας επιβάλλεται στα ακαθάριστα έσοδά τους, χωρίς οποιαδήποτε έκπτωση».

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 254/1973 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η επιβολή του φόρου για τα κέντρα διασκέδασης και τα μπάρ Α' και Β' κατηγορίας αρχίζει από την έναρξη λειτουργίας τους και για τα κέντρα πολυτελείας από την επόμενη μέρα της κοινοποίησης στον εκμεταλλευτή του κέντρου, της απόφασης του αρμόδιου οργάνου, για την κατάταξη του κέντρου ως πολυτελείας».

4. Το άρθρο 4 του Ν.Α. 254/1973 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4.

1. Το ποσοστό του φόρου ορίζεται ως εξής:

I. Τών κέντρων διασκέδασης.

α) Κατηγορίας πολυτελείας	25%
β) Κατηγορίας Α' γενικά	15%
γ) Κατηγορίας Β'	10%

II. Τών κέντρων πολυτελείας.

α) Μπαρ	20%
β) Λοιπών	5%

III. Τών κέντρων που παρέχουν ψυχαγωγία με μουσική (με ή χωρίς καλλιτέχνες).

α) Κατηγορίας πολυτελείας	15%
β) Κατηγορίας Α' γενικά	10%
γ) Κατηγορίας Β'	8%

IV. Τών μπαρ.

α) Κατηγορίας Α'	15%
β) Κατηγορίας Β'	10%

Άρθρο 17.

Τέλη κυκλοφορίας.

1. Οι παράγραφοι 1, 3 και 4 του άρθρου 15 του Ν. 2367/1953 (ΦΕΚ Α'—82) αντικαθίστανται όπως πιο κάτω και αριθμούνται ως παράγραφοι 1, 2 και 3, ή παράγραφος 5 αριθμείται ως παράγραφος 4, προσθέτονται παράγραφοι 5 και 6 και η παράγραφος 2 αριθμείται ως παράγραφος 7.

«1. Τα τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων οχημάτων είναι έτησια και ορίζονται, για κάθε κατηγορία, ως εξής:

Α. Αυτοκίνητα οχήματα ιδιωτικής χρήσης.

α) Αυτοκίνητα επιβατικά:

Για τους ίππους ισχύος του κινητήρα από 1 έως 5, δραχμές 1.800 ο ίππος.

Για τους ίππους ισχύος του κινητήρα από 6 έως 10, δραχμές 2.000 ο ίππος.

Για τους ίππους ισχύος του κινητήρα από 11 έως 13, δραχμές 4.000 ο ίππος.

Για τους ίππους ισχύος του κινητήρα από 14 έως 17, δραχμές 8.500 ο ίππος.

Για τους ίππους ισχύος του κινητήρα από 18 και πάνω, δραχμές 13.500 ο ίππος.

β) Αυτοκίνητα φορτηγά, ρυμουλκούμενα, ημιρυμουλκούμενα, μπετονιέρες, δραχμές 10 το κιλό ωφέλιμου φορτίου.

γ) Επιβατικά ρυμουλκούμενα, ημιρυμουλκούμενα (τροχήσπιτα), δραχμές 5.000.

δ) Νεκροφόρες, δραχμές 400 ο ίππος ισχύος του κινητήρα.

ε) Ρυμουλικά (τράκτορ), δραχμές 200 ο ίππος ισχύος του κινητήρα.

στ) Λεωφορεία, δραχμές 1.000 ή θέση.

ζ) Αυτοκίνητα που δεν ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες, δραχμές 700 ο ίππος ισχύος του κινητήρα.

η) Μοτοσυκλέτες επιβατικές δίκυκλες—τρίκυκλες.

Για τους ίππους ισχύος του κινητήρα από 1 έως 3, δραχμές 1.200 ο ίππος.

Για τους ίππους ισχύος του κινητήρα από 4 έως 6, δραχμές 1.500 ο ίππος.

Για τους ίππους ισχύος του κινητήρα από 7 και πάνω, δραχμές 2.000 ο ίππος.

2) Μοτοσυκλέτες τρίκυκλες, φορτηγές, δραχμές 10 το κιλό ωφέλιμου φορτίου. Αν δεν προσδιορίζεται το ωφέλιμο φορτίο, τα τέλη υπολογίζονται σύμφωνα με την κλίμακα της προηγούμενης περίπτωσης (η) και με βάση την ισχύ του κινητήρα σε ίππους.

Β. Αυτοκίνητα οχήματα δημόσιας χρήσης.

α) Αυτοκίνητα επιβατικά (με ή χωρίς μεταρτητή), δραχμές 10.000.

β) Αυτοκίνητα φορτηγά, ρυμουλκούμενα, ημιρυμουλκούμενα, μπετονιέρες, δραχμές 3 το κιλό ωφέλιμου φορτίου.

γ) Ρυμουλικά (τράκτορ), δραχμές 50 ο ίππος ισχύος του κινητήρα.

δ) Λεωφορεία βενζινοκίνητα, δραχμές 70 ή θέση.

ε) Λεωφορεία β' τάξης (φορτοεπιβατικά) βενζινοκίνητα δραχμές 70 ή θέση και 0,35 το κιλό ωφέλιμου φορτίου.

Πετρελαιοκίνητα, δραχμές 115 ή θέση και 0,70 το κιλό ωφέλιμου φορτίου.

στ) Λεωφορεία πετρελαιοκίνητα.

Αστικά επαρχιών, δραχμές 70 ή θέση.

Υπεραστικά, δραχμές 175 ή θέση.

Λοιπά λεωφορεία (τουριστικά), δραχμές 1.000 ή θέση.

ζ) Αυτοκίνητα οχήματα που δεν ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες, δραχμές 150 ο ίππος ισχύος του κινητήρα.

η) Μοτοσυκλέτες τρίκυκλες φορτηγές δραχμές 3 το κιλό ωφέλιμου φορτίου.

2. Τα τέλη κυκλοφορίας των επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης μειώνονται κατά 5% μετά πάροδο πενταετίας από την πρώτη κυκλοφορία στη χώρα και κατά 5% για κάθε επόμενο χρόνο και μέχρι 35% κατ' ανώτατο όριο. Για τον υπολογισμό της πενταετίας, ο αν πρώτο έτος θεωρείται το έτος μέσα στο οποίο το αυτοκίνητο κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στη χώρα. Για τα αυτοκίνητα που εκποιούνται από τον Όργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Έργου (ΟΔΔΥ), η έκπτωση αρχίζει να υπολογίζεται από το χρόνο που θέτονται σε κυκλοφορία από τους αγοραστές ως ιδιωτικής χρήσης.

3. Τα τέλη κυκλοφορίας της παραγράφου 1 είναι άδεια και οφείλονται για ολόκληρο το έτος. Αν το αυτοκίνητο τεθεί σε κυκλοφορία το δεύτερο εξάμηνο, οφείλονται το πενήντα το έκτο (50%) των τελών κυκλοφορίας. Σε περίπτωση άκυρης του αυτοκινήτου ολόκληρο ημερολογιακό τρίμηνο, δεν οφείλονται τέλη κυκλοφορίας για το τρίμηνο αυτό. Η τελευταία αυτή εξαίρεση ισχύει για όλα τα οχήματα της παραγράφου 1 εκτός από τα επιβατικά ρυμουλκούμενα, ημιρυμουλκούμενα (τροχήσπιτα) ιδιωτικής χρήσης.

5. Τα άλλοδαπα φορτηγά αυτοκίνητα θα καταβάλλουν για τέλη κυκλοφορίας το ποσό των 2.500 δραχμών για κάθε ταξίδι, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τις ειδικές συμβάσεις της χώρας μας με άλλα κράτη.

6. Ποσοστό 15% από τα τέλη κυκλοφορίας που εισπράττονται, αποδίδονται μέσα στους μήνες Μάιο και Νοέμβριο κάθε έτους στους Δήμους και Κοινότητες με κοινές αποφάσεις των Ύπουργών Οικονομικών και Έσωτερικών, μετά από γνώμη της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων. Με τις αποφάσεις αυτές ορίζεται και ο τρόπος κατανομής και απόδοσης του εσόδου, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής. Με τον ίδιο τρόπο θα αποδίδονται και τα τέλη στάθμευσης και καθαριότητας των αυτοκινήτων οικονομικού έτους 1982 και παλαιότερων που θα εισπράττονται στο εξής ως δημόσιο έσοδο.

2. Το άρθρο 21 του Ν. 2367/1953 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 21.

Καταβολή τελών κυκλοφορίας.

1. Τα τέλη κυκλοφορίας καταβάλλονται σε δύο (2) δόσεις, ή πρώτη μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του Μαρτίου και η δεύτερη επίσης μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του Σεπτεμβρίου. Για την καταβολή των δόσεων αυτών δεν ισχύει η διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 5 του Ν. 2252/1952 (ΦΕΚ—Α' 284). Αν το ποσό των τελών κυκλοφορίας είναι μικρότερο από 6.000 δραχμές, καταβάλλεται ολόκληρο μέσα στην προθεσμία της πρώτης δόσης.

2. Σε περίπτωση εξόφλησης των τελών κυκλοφορίας μέσα στην προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης, παρέχεται έκπτωση 10%.

3. Τα τέλη κυκλοφορίας των επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης και των μοτοσυκλετών γενικά, του έτους

μέσα στο οποίο ταξινομούνται για πρώτη φορά, καταβάλλονται όλα μαζί.

4. Σε περίπτωση μή καταβολής των τελών ενός έτους, ή Αστυνομική Αρχή, μετά από έγγραφο του Δημόσιου Ταμείου, αφαιρεί την άδεια και τις πινακίδες κυκλοφορίας του αυτοκινήτου. Η τής μοτοσυκλέτας και τις παραδίνει στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο. Η άδεια κυκλοφορίας και οι πινακίδες επιπυρρφέρονται στον ιδιοκτήτη μετά την εξόφληση του χρέους».

3. Η παράγραφος 7 του άρθρου 22 του Ν. 2367/1953 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις επιτρέπεται η κυκλοφορία αυτοκινήτου ή μοτοσυκλέτας με προσωρινή άδεια και μέχρι δύο (2) μέρες το μήνα. Η προσωρινή άδεια χορηγείται αποκλειστικά και μόνο από τον Οικονομικό Έφορο και αφού καταβληθούν τέλη κυκλοφορίας τετρακόσιες (400) δραχμές για κάθε μέρα, ανεξάρτητα από το είδος του αυτοκινήτου ή της μοτοσυκλέτας».

4. Το έτησιο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του Ν. 2367/1953 ορίζεται από 1.1.1983 σε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές για τ' αυτοκίνητα κάθε είδους και τέσσερις χιλιάδες (4.000) δραχμές για τις μοτοσυκλέτες γενικά.

5. Τα τέλη κυκλοφορίας των δίτροχων ή τρίτροχων ποδηλάτων με βοηθητικό κινητήρα (μοτοποδήλατα) της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Α.Ν. 236/1967 (ΦΕΚ — Α 238) και παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 436/1974 (ΦΕΚ — Α' 153) ορίζονται από 1.1.1983 σε χίλιες (1.000) δραχμές το έτος.

6. Από την ισχύ του νόμου αυτού, τα τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων και των μοτοσυκλετών νοούνται σε κάθε περίπτωση ως έτησια.

7. Στο άρθρο 4 του Ν. 722/1977 (ΦΕΚ—Α' 299) προσθέτεται έδαφιο, που έχει ως εξής: «Για κάθε αυτοκίνητο οχημα ή φορολογήσιμη ισχύς δέν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα (1) ίππο».

8. Η εισφορά επί των επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης του άρθρου 7 του Ν. 816/1978 (ΦΕΚ — Α' 156) καταργείται από 1 Ιανουαρίου 1983.

*Άρθρο 18.

Κατάργηση άδειας τέλεσης δημόσιου θεάματος.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 505/1937 (ΦΕΚ—Α' 79) καταργείται.

2. Στο πρώτο έδαφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 19 του Ν.Δ. 4242/1962, προσθέτεται δεύτερη περίοδος που έχει ως εξής: «Αμοιβαιότητα υπάρχει όταν στη χώρα από την οποία προέρχεται το ξένο καλλιτεχνικό συγκρότημα επιβάλλεται φόρος στάθμευσης θεάματα και προβλέπεται από την ίδια νομοθεσία άπαλλαγή των ξένων καλλιτεχνικών συγκροτημάτων».

3. Στην παράγραφο 35 του άρθρου 7 του Ν. 1160/1981 (ΦΕΚ — Α' 147) προσθέτεται δεύτερο έδαφιο που έχει ως εξής: «Η πιο πάνω άπαλλαγή ισχύει και για τις εκδηλώσεις που οργανώνονται από τις Μαθητικές Κοινότητες που λειτουργούν σύμφωνα με το σχετικό κανονισμό του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'.

ΦΟΡΟΙ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΩΝ

*Άρθρο 19.

Αύξηση άφορολόγητου όριου.

1. Τα δύο πρώτα έδαφια της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Α.Ν. 843/1948 (ΦΕΚ—Α' 319) αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Επιχειρήσεις που καταβάλλουν αποδοχές ποσού μέχρι οκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμές το χρόνο έ-

ξαιρούνται της φορολογίας της προηγούμενης παραγράφου. Αν το ποσό των αποδοχών που καταβάλλεται υπερβαίνει τις οκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμές το χρόνο, ο φόρος δέν μπορεί να είναι ποσό μεγαλύτερο του 10% της άνω των οκτακοσίων χιλιάδων (800.000) δραχμών διαφοράς των αποδοχών που καταβάλλονται».

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται στις αποδοχές που καταβάλλονται από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά.

*Άρθρο 20.

Άπαλλαγή από το φόρο του άρθρου 5 του Α.Ν. 843/1948.

1. Άπαλλάσσονται από το φόρο του άρθρου 5 του Α.Ν. 843/1948 οι κατασκευαστές έτοιμων προϊόντων για λογαριασμό τρίτων (φασόν) για τους μισθούς και τα ήμερομίσθια που καταβάλλουν, εφόσον το σύνολο της παραγωγής τους εξάγεται στο εξωτερικό.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται στις αποδοχές που καταβάλλονται από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά.

*Άρθρο 21.

Προσωρινή θεαίαωση φόρων.

1. Στο πρώτο έδαφιο της παραγράφου 18 του άρθρου 7 του Ν. 1160/1981 (ΦΕΚ—Α' 147) προσθέτονται περιπτώσεις δ' και ε' που έχουν ως εξής: «δ) φόρου του άρθρου 5 του Α.Ν. 843/1948, ε) του τέλους διαμονής παρεπιδημούντων επί των μισθωμάτων κλίνης των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων του άρθρου 1 του Ν. 339/1976 (ΦΕΚ—Α' 136)».

2. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου αρχίζει από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 18 του άρθρου 7 του Ν. 1160/1981.

*Άρθρο 22.

Δικαιούχος φόρου άρθρου 5 του Α.Ν. 843/1948.

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, τα ύπερ τρίτων έσοδα από το φόρο του άρθρου 5 του Α.Ν. 843/1948 περιέρχονται στο Δημόσιο.

*Άρθρο 23.

Κατάργηση τελών καθαριότητας και στάθμευσης.

Τα τέλη καθαριότητας και στάθμευσης δημόσιας και ιδιωτικής χρήσης αυτοκινήτων και οχημάτων γενικά, που επιβάλλονται με τις διατάξεις των άρθρων 19 και 21 του από 24.9/20.10.1958 Β.Δ. (ΦΕΚ—Α' 171) καταργούνται από 1 Ιανουαρίου 1983.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'.

ΦΟΡΟΙ ΣΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

*Άρθρο 24.

Φορολογία αυτοκινήτων προερχόμενων από τη Δωδεκάνησο.

Επιβατικά αυτοκίνητα της διαμοιολογικής κλάσης 87.02 που τελωνίσθηκαν στη Δωδεκάνησο πριν από την έναρξη ισχύος του Ν. 363/1976 (ΦΕΚ—Α' 152), όταν μεταφέρονται οριστικά για να κυκλοφορήσουν στη λοιπή Ελλάδα, υποβάλλονται στη διαφορά φόρων, που προβλέπεται από το άρθρο 1, παράγραφο 6, του Ν.Δ. 655/1948 (ΦΕΚ—Α' 114) μειωμένη κατά τα δύο τρίτα.

*Άρθρο 25.

Έπαναφορά φορολογιών εισαγωγής σε κρέατα.

Καταργούνται από 1 Φεβρουαρίου 1983, οι προβλεπόμενες, από διατάξεις νόμων ή διοικητικές πράξεις, αναστολές των φορολογικών επιβαρύνσεων εισαγωγής στα παρακάτω είδη:

- Κατεψυγμένα κρέατα άρνων με όστα.
- Κατεψυγμένα βοδινά κρέατα με όστα και χωρίς όστα.

γ) Ζωντανά χοίρινα για σφαγή και σφαγμένοι χοίροι: νωποί και κατεψυγμένοι.

Άρθρο 26.

Ρυθμίσεις σε φόρους κατανάλωσης κατά την εισαγωγή.

1. Στο φόρο κατανάλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 48 του Ν. 1249/1982 για τις έγχρωμες τηλεοράσεις, υπάρχουν και οι φορητές συσκευές λήψης εικόνων για την τηλεόραση, δατυμολογικής κλάσης 85.15 ΑΙΥ. Από το φόρο αυτό εξαιρούνται οι συσκευές που προορίζονται για επαγγελματική ή βιομηχανική χρήση, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

2. Στο φόρο κατανάλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.Α. 3829/1958 (ΦΕΚ τ. Α' 126) για τα είδη της δατυμολογικής κλάσης 85.14, υπάρχουν και τα στερεοφωνικά ακουστικά κεφαλής (HEADPHONES), της δατυμολογικής κλάσης 85.22.

3. Στο φόρο πολυτελείας που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν.Α. 2416/1953 (ΦΕΚ τ. Α' 127) υπάρχουν και τα είδη της δατυμολογικής κλάσης 80γ του Τελωνειακού Δασμολογίου που ίσχυε πριν από το 1960, έπαργα ή επίχρυσα καθώς και αυτά που έχουν λαβή από ελαφάνοστο ή μαργαροκόγχη.

4. Στην ειδική εισφορά που προβλέπεται από την παράγραφο 1Ζ του άρθρου 11 του Ν. 4169/1961 (ΦΕΚ—Α' 81) για τις ηλεκτρικές συσκευές άεστης και ανάμιξης όπωρων κλπ. τροφίμων, υπάρχουν και οι ηλεκτρικές συσκευές εκχύλισης των αυτών ειδών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 27.

Επιδατικά αυτοκίνητα πολιτικών προσφύγων που επαναπατρίζονται.

1. Επιδατικά αυτοκίνητα (από ένα για κάθε οικογένεια) που φέρουν μαζί τους οι Έλληνες και όμογενείς πολιτικοί πρόσφυγες που επαναπατρίζονται, απαλλάσσονται από το μειωμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης που προβλέπεται για αυτά από τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του Ν. 363/1976. Η απαλλαγή αυτή εφαρμόζεται και σε αυτοκίνητα που έχουν παραληφθεί με το καθεστώς της ελεύθερης χρήσης από τα παραπάνω πρόσωπα και δεν έχουν τελωνισθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος, καθώς και εκείνα που έχουν παραδοθεί με παρακαταθήκη των δατμών και φόρων.

2. Τα αυτοκίνητα της προηγούμενης παραγράφου δε μεταβιβάζονται ούτε παραχωρείται η χρήση τους με οποιοδήποτε τρόπο πριν να περάσει πενταετία από τον τελωνισμό τους. Εάν με οποιοδήποτε τρόπο μεταβιβασθούν ή παραχωρηθεί η χρήση τους, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 16 του Ν.Α. 2544/1953 (ΦΕΚ—Α' 227).

Άρθρο 28.

Επιδατικά αυτοκίνητα υπαλλήλων Υπουργείου Εξωτερικών και μετοικούντων.

1. Επιδατικά αυτοκίνητα που ανήκουν στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών, εφόσον αυτοί μεταθέτονται προσωρινά ή αποσπώνται στο Κέντρο ή έρχονται με άδεια, παραδίδονται σε ελεύθερη χρήση, βάσει του δελτίου που προβλέπεται από το άρθρο 10 του Ν.Α. 2544/1953, για χρονικό διάστημα έως πέντε (5) μήνες και με τον όρο της πληρωμής τελών κυκλοφορίας από την ημέρα εισόδου των αυτοκινήτων στη χώρα.

2. Τα αυτοκίνητα αυτά, με την αναχώρησή, στο εξωτερικό των υπαλλήλων στους οποίους ανήκουν ή με τη λήξη της πεν-

τάμηνος προθεσμίας, επανεξάγονται ή τελωνίζονται με κατεβολή των κανονικών δατμών και φόρων.

3. Με τους όρους και προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος παραδίδονται σε ελεύθερη χρήση και τα είδη οίκουσκευής που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 του Ν. 2778/1954 (ΦΕΚ τ. Α' 45).

4. Για τις περιπτώσεις αυτοκινήτων και ειδών οίκουσκευής που ήδη έχουν εισαχθεί στην Ελλάδα, δίνεται, εννεάμηνη, προθεσμία από την ημερομηνία ισχύος του παρόντος νόμου για την τακτοποίησή τους.

5. Η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Ν.Α. 2544/1953, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του Ν. 827/1978 (ΦΕΚ—Α' 194), αντικαθίσταται ως εξής: «δ) Τα μεταχειρισμένα ή καινούργια επιδατικά αυτοκίνητα (από ένα για κάθε οικογένεια) υποβάλλονται στο μισό (1/2) του δασμού της σχετικής κλάσης του Τελωνειακού Δασμολογίου και στο ένα τρίτο (1/3) του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που προβλέπεται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά, ανεξάρτητα αν είχαν στην κατοχή τους αυτοκίνητο πριν από την αναχώρησή τους για οριστική εγκατάσταση στην Ελλάδα. Οι δικαιούχοι μειωμένου δασμού αυτοκινήτων μπορούν να τα αγοράσουν στο εξωτερικό και μετά την άφιξή τους για οριστική εγκατάσταση, με τον όρο ότι η εισαγωγή και ο τελωνισμός τους θα γίνει μέσα σε έξι (6) μήνες από την ημερομηνία που οι παραπάνω έφθασαν στην Ελλάδα. Τα ίδια ισχύουν και για τα μεταχειρισμένα ή καινούργια μοτοποδήλατα ή μοτοσυκλέτες, τα οποία υποβάλλονται στο μισό (1/2) του δασμού της σχετικής κλάσης του Τελωνειακού Δασμολογίου, του φόρου κύκλου έργασιών και του ειδικού φόρου του άρθρου 17 του Ν.Α. 3092/1954 όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα. Οι προϋποθέσεις των προηγούμενων εδαφίων, για το χρόνο κατοχής και εισαγωγής αυτοκινήτου, ισχύουν και για τους υπαλλήλους που αναφέρονται στο Ν.Α. 2778/1954».

Άρθρο 29.

Κατάργηση τελωνειακών άτελειών.

1. Καταργείται η όλική ή μερική απαλλαγή από τους εισπραττόμενους κατά την εισαγωγή δασμούς, φόρους, τέλη, τέλη χαρτοσήμου, δικαιώματα και εισφορές: α) Τών ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, που προβλέπεται από το άρθρο 14 του Ν.Α. 1313/1972 (ΦΕΚ—Α' 232), β) τών πλοίων θάλασσας αναφυγής και περιήγησης ιδιωτικής χρήσης, που προβλέπεται από το άρθρο 3 του Ν. 603/1977 (ΦΕΚ—Α' 162), γ) της Άωνούμου Έταιρείας Διωρυγος Κορίνθου Α.Ε.

2. Η απαλλαγή που προβλέπεται από το άρθρο 48 παρ. 2 του Ν. 590/1977 (ΦΕΚ—Α' 146) δεν αφορά αυτοκίνητα, τηλεοράσεις, στερεοφωνικά συγκροτήματα, VIDEO, ραδιομαγνητόφωνα ως και ηλεκτρικά είδη οικιακής οικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'.

ΔΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30.

Διαρρύθμιση φόρου κατανάλωσης υγρών καυσίμων.

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που προβλέπεται για τα παρακάτω υγρά καύσιμα, από την αριθ. Δ. 508/170/12.4. 1980 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών που εκδόθηκε με εξουσιοδότηση του άρθρου 4 του Ν. 1038/1980 (ΦΕΚ—Α' 67) ορίζεται από 6 Ιανουαρίου 1983 ως ακολούθως:

α. Βενζίνη ύψηλης συμπίεσης (PREMIUM)	δρχ. 19.210	το χιλιόλιτρο
β. Βενζίνη κοινή (REGULAR)	» 17.328	»
γ. Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρ. 16 Ν. 3686/1957 (ΦΕΚ—Α' 64) και δατικών συνεταιρισμών άρθρ. 5 Ν. 827/1978 (ΦΕΚ—Α' 194)	» 8.380	»

3. Πετρέλαιο έσωτερικής καύσης (DIESEL) δρχ. 3.500 το χιλιόλιτρο
 3. Πετρέλαιο έξωτερικής καύσης (Μαζούτ) » 1.000 ο τόννος

2. Ο φόρος κατανάλωσης για τα είδη των περιπτώσεων α και β της προηγούμενης παραγράφου εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 2.000 δρχ. το χιλιόλιτρο.

Άρθρο 31.

Διάθεση ποσοστού ειδικών δαπανών έξαγωγών.

1. Στους έξαγωγείς κάθε είδους προϊόντων αναγνωρίζεται ή χωρίς δικαιολογητικά διάθεση ποσοστού έως τρία το εκατό (3%) από τα άκαθάριστα έσοδά τους, τα οποία προέρχονται από έξαγωγές, για την αντιμετώπιση ειδικών δαπανών αυτών. Το ποσοστό αυτό δεν εκπίπτει από τα άκαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων για τον προσδιορισμό των καθαρών κερδών στη φορολογία εισοδήματος.

2. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για δαπάνες που πραγματοποιούνται από 1 Ιανουαρίου 1982 και μετά.

Άρθρο 32.

Χρόνος διαφύλαξης βιβλίων και στοιχείων.

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 44 του Π.Δ. 99/1977 (ΦΕΚ—Α' 34) αντικαθίσταται ως εξής:

α2. Τα βιβλία που όρίζονται από τον παρόντα Κώδικα διατηρούνται δεκαπέντε χρόνια και τα στοιχεία και λοιπά δικαιολογητικά των έγγραφών στα βιβλία διατηρούνται ένδεκα χρόνια από τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου την οποία αφορούν τα βιβλία και στοιχεία αυτά. Τα βιβλία και τα στοιχεία αυτά διατηρούνται όπωσδήποτε όσο χρόνο εκκρεμεί σχετική υπόθεση ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας».

Άρθρο 33.

Ανώτατο όριο απολαδών.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του Ν. 1256/1982 (ΦΕΚ—Α' 65) αντικαθίσταται, αφοτου ισχυσε, ως εξής:

α1. Οι συνολικές μηνιαίες καθαρές απολαβές, από οποιοδήποτε φορέα, όπως αυτές προσδιορίζονται με την, κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του παρόντος, Υπουργική Απόφαση, που προέρχονται από την άσκηση εργασίας, λειτουργήματος, έργου ή οποιαδήποτε άλλη απασχόληση ή από συνταξιοδοτικό ή ασφαλιστικό φορέα κύριας και επικουρικής ασφάλισης των μισθωτών γενικά και λειτουργών του δημόσιου τομέα του άρθρου 1 του παρόντος, δεν μπορεί να είναι ανώτερες από το συνολικό μηνιαίο ακαθάριστο ποσό των αποδοχών του Προέδρου του Άρειου Πάγου που έχει σύζυγο και δύο (2) τέκνα και συνολική δημόσια ύπηρεσία είκοσι εννέα (29) ετών. Στις αποδοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται: τα επίδοματα συζύγου, τέκνων και σπουδών. Ως καθαρές απολαβές λογίζεται το ποσό που απομένει μετά από την αφαίρεση, από το ακαθάριστο ποσό των απολαδών των δικαιούχων, των κάθε είδους κρατήσεων που κατά νόμο τις βαρύνουν και του φόρου εισοδήματος ως και της εισφοράς ΟΓΑ που αναλογούν σ' αυτές τις απολαβές. Για τον υπολογισμό του φόρου δε λαμβάνονται υπόψη τυχόν άλλα εισοδήματα του δικαιούχου, ο οποίος σε κάθε περίπτωση θεωρείται ότι έχει σύζυγο και δύο τέκνα που τον βαρύνουν».

Άρθρο 34.

Κατανομή ακαθάριστων εισπράξεων άμοιβαίων ίπποδρομιακών στοιχημάτων.

1. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του Α.Ν. 598/1968 (ΦΕΚ—Α' 256), όπως τροποποιήθηκαν με την παράγραφο 8 του άρθρου 44 του Ν. 1249/1982, αντικαθίστανται ως εξής:

Άρθρο 5.

Οι ακαθάριστες εισπράξεις από κάθε είδους άμοιβαία στοιχήματα, με εξαίρεση το πρόσθετο άμοιβαίο στοιχείημα (SWEEPSTAKES) της παραγράφου 3 του άρθρου 4, μοιράζονται ως εξής:

- Ποσοστό 80%, σ' αυτούς που κερδίζουν.
- Ποσοστό 5%, για έπαθλα ίπποδρομιών.
- Ποσοστό 0,125%, στη Φίλιππο Ένωση.
- Ποσοστό 0,50%, για το Ταμείο Πρόνοιας και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ίπποδρομιών (ΤΑΠΕΑΠΙ).
- Ποσοστό 4%, στο Υπουργείο Γεωργίας, για την ανάπτυξη γενικά της κτηνοτροφίας της χώρας, χωρίς να μπορεί, σε καμιά περίπτωση, να υπερβεί το ποσό των 17.000.000 δραχμών κάθε χρόνο.
- Από το υπόλοιπο των ακαθάριστων εισπράξεων, μετά την αφαίρεση των πιο πάνω ποσών, αποδίδονται μηνιαίως στο Δημόσιο 50.000.000 δραχμές, που εισάγονται στον Προϋπολογισμό του Κράτους ως έσοδό του. Το ποσό αυτό αυξάνεται κάθε χρόνο κατά ποσοστό 10%.

2. Η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από 1 Μαρτίου 1983.

Άρθρο 35.

1. Οι οργανικές θέσεις του Κύριου Προσωπικού των Νομικών Υπηρεσιών της Διοίκησης, όπως προβλέπεται από το άρθρο 10 του Ν. 1256/1982 και το άρθρο 25 του Π.Δ. 671/1982, αυξάνονται κατά έξι (6) για τους Νομικούς Συμβούλους, κατά δέκα (10) για τους Παρέδρους και κατά είκοσιτέσσερις (24) για τους Δικαστικούς Αντιπροσώπους Διοίκησης.

2. Οι οργανικές θέσεις του Διοικητικού Προσωπικού των παραπάνω υπηρεσιών αυξάνονται κατά τέσσερις (4) θέσεις για τον κλάδο ΑΤ, κατά δύο (2) θέσεις για τον κλάδο ΑΡ και κατά τέσσερις (4) θέσεις για τον κλάδο ΜΕΙ.

Άρθρο 36.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μπορεί να ανατίθεται στους Νομάρχες ή αποδοχή πρακτικών σε δικαστικές ή έξωδικαστικές υποθέσεις αρμοδιότητας επαρχιακών υπηρεσιακών μονάδων των Νομικών Υπηρεσιών της Διοίκησης.

Άρθρο 37.

Μεταβίβαση ακινήτου στο Δημόσιο για εξόφληση φόρου κληρονομιάς.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 5 του Ν. 2097/1952 (ΦΕΚ—Α' 113) αντικαθίσταται ως εξής:

«Με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών μπορεί να επιτραπεί ή εξόφληση φόρου κληρονομιάς, από όφειλτες που βρίσκονται σε αδυναμία να τον καταβάλουν με μετρητά, μετά από αίτησή τους, με μεταβίβαση στο Δημόσιο όλου ή μέρους κληρονομιαίου ακινήτου ή όλου ή μέρους κληρονομιαίου ακινήτου. Το οποίο ανήκει στους κληρονόμους και περιήλθε σ' αυτούς, κατά ποσοστό 50% τουλάχιστον, από την κληρονομία. Η αξία του προσφερόμενου ακινήτου υπολογίζεται υποχρεωτικά με βάση εκείνη που τελεσιδικώς όρίστηκε για την επίβολή του φόρου κληρονομιάς. Σε καμιά περίπτωση δεν αποδίδεται στον όφειλτη ή τυχόν διαφορά μεταξύ της αξίας του προσφερόμενου ακινήτου και του όφειλου φόρου κληρονομιάς».

Άρθρο 38.

Διατάξεις που καταργούνται.

Από την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος νόμου καταργούνται:

- Οι διατάξεις των περιπτώσεων β' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Ν. 820/1978 (ΦΕΚ—Α' 174).

δ) Οι διατάξεις των άρθρων 6 του Ν.Δ. 1286/1949 (ΦΕΚ—Α' 296) ως προς τα τέλη κυκλοφορίας και διόδων, 25 του Ν. 2367/1953 (ΦΕΚ—Α' 82), 24 του Ν.Δ. 3394/1955 (ΦΕΚ—Α' 277) ως προς τα τέλη κυκλοφορίας και διόδων, 15 παράγραφοι 8 και 9 του Ν. 3487/1955 (ΦΕΚ—Α' 354), 11 του Α.Ν. 154/1967 (ΦΕΚ—Α' 180), 62 του Ν. 814/1978 (ΦΕΚ—Α' 144), 88 του Ν. 1041/1980 (ΦΕΚ—Α' 75) και του άρθρου 17 παράγραφος 1 περίπτωση γ' του Ν. 2367/1953 και

γ) Κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη στις διατάξεις του παρόντος ή συνδυάζει διαφορετικά τα ίδια θέματα.

"Άρθρο 39.

"Εναρξη ισχύος.

"Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει:

α) Των διατάξεων των άρθρων 1 έως και 6 για τα είσοδη θέματα που αποκτούν οι δικαιούχοι από 1 Ιανουαρίου 1983.

β) Των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 12 και των παραγράφων 1, 2, 4, 5 και 8 του άρθρου 17, από 1 Ιανουαρίου 1983.

γ) Των διατάξεων του άρθρου 16, από την 1η του επόμενου μήνα από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

δ) Των λοιπών διατάξεων από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από αυτές.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 3 Φεβρουαρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 4 Φεβρουαρίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ